

יומן מסע בבית היינו

- תשרי תשמ"ט

נכתב על ידי הרבנית
פייערל פנינה ע"ה וינפלד

**תשורה לרגל חגיגת הבר מצוה
של הת' נתן הלוי שיחי' ווינפלד**

**כ"ה תמוז ה'תשפ"ג
כאן ציוה ה' את הברכה**

ב"ה

נודה לה' בכל לבב, על שזיכנו בהכנסו של בנו יקירינו, התמים נתן הלוי שיחי' לעול מצוות.

במכתב הברכה לנערים הנכנסים לגיל מצוות כותב הרבי:

"במענה על ההודעה על דבר הכנסו לגיל מצות, הנה יהי רצון מה' יתברך, אשר מבן שלש עשרה למצות יגדל לבן חמש עשרה וכו', כפסק המשנה (אבות פרק ה'), ויוסיף התמדה ושקידה בלימודו בתורה, בתורת הנגלה וכן בתורת החסידות, ויהדר בקיום המצות, והשם יתברך יצליחו להיות חסיד ירא שמים ולמדן".

זכה חתן בר המצווה לגדול על ברכי דורות של חסידים, המחנכים את צאצאיהם על יסודי התורה והמצווה באור תורת החסידות.

זכורה לנצח אמי מורתי מרת פייערל פנינה ע"ה, שזכתה להתקשר ולהדבק באילנא דחיי – הרבי נשיא דורנו, ובמשך השנים שהתה מספר פעמים בבית חיינו, ואף העלתה על הכתב את תחושותיה ורגשותיה בכתב ידה ביומן שכתבה בזמן השהות.

סגנון הכתיבה של אמא ע"ה מתייחד בכך שהקולמוס שאחזה בידה רשם על הנייר באופן ישיר את רחשי ליבה, תוך כדי שהיא מקפידה על רמה גבוהה של כתיבה, כשל סופרת ותיקה.

כתשורה למשתתפי חגיגת בר המצווה, הננו מגישים בזאת את יומן תשרי ה'תשמ"ט, בו זכתה לשהות בבית חיינו.

יהי רצון, שנזכה כולנו לאריכות ימים ושנים טובות, ונזכה מיד לגאולה האמיתית והשלימה, בגילוי מלכנו משיחנו, בבנין בית המקדש השלישי, אמן.

כ"ה תמוז ה'תשפ"ג – כאן ציוה ה' את הברכה

קלונימוס קלמן

בלאאמו"ר הרב שמואל יהודה הלוי שיחי' וויינפעלד

יומן מסע אל הרבי שליט"א

בשעה 7:30 בבוקר, לקח אותנו צביקה שיחי' לשדה התעופה. נסענו אני, שרה שזו לה פעם ראשונה שהיא טסה לרבי, ושניאור.

הפרידה היתה קלה ולא מרגשת, כדבר שגרתי ומובן מאליו. עברנו את הבדיקות הפורמליות הישר לכבש המטוס, מטוס אל-על טיסה מספר 035. בשעה 9:00 בדיוק החל המטוס לפשוק כנפיים ולהמריא אל על. לפתע ראינו הכל בקטן, בתים קטנים, מכוניות ננסיות, רצועות אדמה מרובעות ושוב הכל גז ונעלם ואנו מעל העננים, הנוף נראה כהררי שלג, הטיסה עוברת לאט ומשרה שלוה ומרגוע, דבר שהיה כל כך חסר לאחר המתח שלפני הנסיעה.

הדיילים והדיילות עובדים ללא לאות, משרתים את הקהל ומסבירים פנים ומשתדלים להיות סבלניים. בשעה 1:45 נחתנו באמסטרדם לשעתיים מנוחה. לא יצאנו מאולם ההמתנה, כך שלא יכולנו לראות את יופייה של הולנד על מגוון פרחיה. בשעה 3:45 חזרנו לאותו מטוס ולאותם מקומות, המשכנו את הטיסה ליעד. ניו יורק, ברוקלין, 770. הקב"ה יעזור שננחת בשלום ונזכה לראות את פני הרבי שליט"א, ושהותנו במקום הקדושה תעורר בנו את הגחלת, ונזכה להתחזק בעבודת ה', ויפלו כל המחיצות ונזכה לספוג הרבה יראת שמים, ונתברך בכתיבה וחתימה טובה ובשנת גאולה וישועה.

אוממה (=סבתא בלע"ז) עברה להתגורר אצל אסתר (אחותי) תחי'. אני מקווה שהמעבר היה קל והיא תתרגל מהר לתנאים החדשים והטובים בהם היא נמצאת, היא בטח כל הזמן חושבת עלינו, מתי כבר נגיע ונשגר לה ידיעה כי הכל עבר בשלום, ואנו כבר בביתה של (אחותי) מלכה.

גם אני חושבת עליה הרבה ומקוה שתבשר לי בקרוב שיש שיפור בהליכה ובהרגשתה הכללית, נקווה שאכן כן יקרה.

הטיסה עוברת בעצלתיים, הזמן כמעט לא זז, אחוז החב"דניקים במטוס הוא יחסית קטן, אנשים משועממים, חילקנו קצת חומר על אלול לאנשים שיקראו. בעוד 40 דקות אנו מגיעים בעזרת ה' לניו יורק. המתח גובר והציפיות מרובות.

כ"ה תמוז ה'תשפ"ג - כאן ציוה ה' את הברכה

בשעה 12:00 לפי שעון ארץ ישראל נחתנו בשעה טובה, המעברים היו איטיים, לכל אחד בדקו את הניירות ועד שיצאנו והגענו למלכה, כבר היתה השעה 4 בבוקר.

קלמן קיבל אותנו בלבביות רבה ולקח אותנו עם המכונית של דן יואל (=דודנו, הרב ליווי). הייתי עייפה ורצוצה מטלטולי הדרך, אך קבלת הפנים החמה של מלכה ובני ביתה הפיחו בי רעננות והרגשה טובה ונינוחה. הלכנו לישון, לפוש קמעה מעמל הנסיעה.

יום ו', כ"ז אלול תשמ"ח

קמתי בשעה 8:30, מודה לה' שאנו כבר פה קרוב לרבי, אני עדיין עייפה ורצוצה, אך בשעה 10 הלכתי עם שרהלה להתפלל עם הרבי שליט"א. בשעה 3:30 אחרי תפילת מנחה הודיעו שהרבי יתן שיחה, בשיחה הרבי דיבר על ענין "כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו", וכמבואר בתניא בדרך ארוכה וקצרה, ומהחת"ת של השבוע בענין "ובחרת בחיים", ולאחר מכן חילק לכל אחד ואחת 2 דולר לצדקה. אני לא השתתפתי בשיחה מחמת עייפותי הרבה, אך לחלוקת הדולרים כמובן הלכתי, כל כך התרגשתי, גופי רעד ודמעות זלגו מעיניי כולי רתת, ממש לא יאומן לראות את הרבי מול העיניים ולקבל מידי הקדושות 2 דולר, חשבתי שאתמוטט. ברכתי את הרבי: "א גוט געבענשט יאר און א גוטן שבת", והרבי הרים את עיני המלאך שלו וענה לי: "פאר אייך אייכעט". אם זכיתי לבוא לרבי ולראות אותו כל כך מקרוב ולקבל ממנו את הדולרים, דינו. רק בשביל זה לבד היה כדאי לבוא. על אחת כמה וכמה, טובה כפולה ומכופלת עלינו למקום, שבעזרת ה' עוד נזכה להיות הרבה במחיצת הרבי ולהסתופף בהיכל קודשו, ולספוג מרוח קודשו ומדברי קדושתו.

השבת קרבה, ובביתה של מלכה הכול מוכן לקראת שבת.

שבת, כ"ח אלול תשמ"ח

בשבת בבוקר בשעה 8:30 נכנס הרבי לבית המדרש והחל באמירת תהילים יחד עם כל הקהל הקדוש כבכל שבת שמברכים את החודש, שאז אומרים את כל ספר התהילים. בשעה 10 סיים הקהל עם הרבי את התהילים,

תשורה לרגל חגיגת הבר מצוה של הת' נתן הלוי שי' וויינפעלד

והיתה הפסקה של כחצי שעה, ובעשרים ל-11 החלה תפילת שחרית שנמשכה עד 12 ושוב הפסקה של שעה וחצי, וב-1:30 החל הפבריינגן עד שעה 5:30, ואז חוזרים לסעודת שבת עיקרית שנערכת אצל מלכה ברוב עם. תמיד יש אורחים קרואים ובלתי קרואים, כיאה לבית הכנסת אורחים.

יום א', ערב ראש השנה, כ"ט אלול תשמ"ח

בשעה 7:30 בבוקר אומרים אצל הרבי סליחות. הסליחות והתפילות נאמרות במהירות שאין באפשרותי להדביק את החזן, לאחר מכן מתפזר הקהל, ובשעה 10 חוזרים לתפילת שחרית.

בשעה 11 החל הרבי לחלק דולרים, קודם לנשים ואחר כך לגברים, הרבי עמד מאחורי סטנדר ונתן לכל אחד דולר ביד. כשעברתי נתן לי הרבי את הדולר ופניו האירו כפני מלאך ועם חיוך מלבב אמר לי: "כתיבה וחתימה טובה" ואני עניתי לו: "א גוט געבענשט יאר". בכל פעם שאני זוכה לראות את הרבי שליט"א אני כל כך מתרגשת שאינני יכולה לשלוט בדמעות שפורצות, הלוואי שתהיה השפעה לטווח ארוך מְרֵאיוֹת כל כך קדושות, וההשראה של תשרי תשפיע שפע רוחני על כל השנה כולה.

יום ד', ג' תשרי תשמ"ט

התפילות בראש השנה ב-770 התחילו בשעה 10 בבוקר, ורק בשעה 9 נפתחו הדלתות. הנשים והבנות הסתערו לעבר הדלתות לתפוס מקומות. אותי הזמינה הגברת ליווי (אשת הרב דובער ע"ה) לשבת לידה, או יותר נכון לעמוד במקומה, אך ברוב אדיבותה החליפה אותי מידי פעם, ואפשרה לי לשבת והיא עמדה. ממקומנו ראינו היטב כל הנעשה בזאל, גם את הרבי ראינו היטב, אך את הש"ץ כמעט ולא שמענו, והתפללנו בעצמנו לפי הערכתנו היכן מחזיק הקהל, ויש נשים שאמרו תהילים בזמן חזרת הש"ץ. נשים הביאו תינוקות שגרמו לרעש, הצטערתי מאד שאינני שומעת ושהתפילה שלי אינה ברגש כלל.

ביום הראשון (של ראש השנה) הלכנו להגיד תשליך מאחורי 770, מין מפל מים קטן שיש שם דגים קטנים והילדים נהנים להתבונן בהם.

ב-770 מתפללים מהר, בקושי אפשר להדביק את החזן במהירותו, וברגע שגומר תפילת שמונה עשרה מתחיל בחזרת הש"ץ, שלא כבתי כנסת אחרים שנוהגים לחכות קצת. אחרי שחרית אין הפסקה ומיד אחרי קריאת התורה אומרים למנצח, כמובן שלרבי יש את המפטיר, ואת ההפטרה הוא אומר בשקט, על הבימה שקוראים בתורה מונחים חבילות ובתוכן צרורות של צרות ובקשות עמך ישראל הנקראים קוויטלאך (פ"נים), ולפני התקיעות מתעטר הרבי בטלית ומכסה בה את ראשו ופניו, ושוחה מעל הבימה ונשען כאילו על החבילות. רגעים של מתח וחרדה עוברים על הקהל, מעין זרם חשמלי. הרבי מתייחד עם הרביים הקודמים, ומי יודע איזה מאבקים יש לו עם המקטרגים, עד שמנצח אותם וידו על העליונה, מורגש שהרבי משקיע הרבה מאמץ וכוח ברגעים אלו, ולאחר מכן תקע הרבי.

התקיעות היו חלשות ודרשו הרבה מאמץ כדי לשמוע, ביום הראשון שמעתי בקושי, וביום השני כמעט ולא. בשעה 2:30 נגמרה תפילת מוסף. ביום הראשון הוזמנו כולנו לגברת ליווי (אשת הרב דובער ע"ה). בלילה הראשון היתה מוזמנת הגב' ליווי והאורחים שלה אצל מלכה, בנוסף למשפחת וינפלד. היו גם האורחים הקבועים, בחורים, ומר גרישה רוזנשטיין ורעייתו מתני' ובנם, שעלו לפני כחודשיים מרוסיה, יהודים של מסירות נפש, סרובניקים 15 שנה, יהודים יקרים ומלומדים מאד. הגברת רוזנשטיין התלוננה שלא רצתה לעזוב את הארץ שאליה אך זה עלתה לאחר כיסופים וסבל של שנים רבות, אך לאחרי הפצרות רבות של בעלה נאותה להצטרף אליו, אך היא טוענת שפה בארצות הברית היא מרגישה בגלות בדיוק כמו שהרגישה ברוסיה, ומיחלת לרגע לחזור ארצה.

ביום השני של ראש השנה לאחר תפילת מנחה היה פבריינגען שהתחיל בשעה 7 ונגמר בשעה 9:30, לאחר מכן התחילה חלוקת כוס של ברכה שנמשכה עד השעה 12. לראות חלוקת כוס של ברכה זה כל כך מרגש, בפשטות מפסיד מי שלא ראה או קיבל כוס של ברכה.

הרבי מחלק בשמחה ומעודד את הקהל בתנועות יד לשיר שירי שמחה, האנשים עומדים בשורות והרבי מחלק פעם מימינו ופעם משמאלו, האבות מביאים איתם תינוקות בני חודש ולמרות השעה המאוחרת אינם נרתעים מלחכות כדי שהרבי יתן גם לתינוקות כוס של ברכה, אשרי עין ראתה זאת.

יום ד', ג' תשרי תשמ"ט

כולנו עייפים אך חייבים להדביק את הקצב, ובליובאוויטש הקצב לא נפסק אף לרגע, החיים שוקקים ותמיד שמח, אין הפסקה לרגע ואם רוצים לחיות ולחוות את כל האירועים והמאורעות חייבים פשוט לגור ב-770 אחרת פשוט מפסידים, ויש מה להפסיד.

היום לאחר תפילת שחרית בשעה 11:30 חילק הרבי לפתע דולרים ורק מעטים ידעו מזה, ובדיוק אז יצאתי עם מלכה לאיזה בייסמענט לקנות בגד וכשחזרתי אחרתי כבר, כמובן שמאד הצטערתי וכלום לא עזר. בשעה 3:15 התפללנו מנחה ולאחר מכן היתה שיחה שארכה כשעה, ואז שוב עמדנו בתור לקבלת דולר. גם פריידין הצלם עמד הכן עם המצלמה, וכשקיבלתי הדולר הרבי איחל: "גמר חתימה טובה", וגם אני איחלתי לרבי: "א גמר חתימה טובה א גוט געבענטש יאר". רגעים אלו הם הרגעים הכי מרגשים להיפגש עם המבט הטהור של הרבי ולקבל כזה חיוך מלבב, זה חודר לעומק הנשמה ויכול לרפא שבורי לב, לב אבן נמוח.

לדן יואל (הדוד הרב ליווי) יש תפקיד רם ונשא, הוא קנה את זכות "הגְבָה", הוא מגביה את ספר התורה לעיני כל הקהל מעל הבימה שבו קוראים בתורה, ועומד כל הזמן על יד הרבי ושומע את הרבי מברך את ברכות התורה וההפטרה וקורא את ההפטרה, זכות גדולה לאין שיעור.

אוממה התאוננה לאחרונה על כאב חזק ברגל... הרופאים מתלבטים בין שתי אפשרויות של ניתוחים, והיא מאד חוששת... אמש הכנסתי מכתב לרבי על מצבה וכל מה שעבר עליה בתקופה האחרונה, וביקשתי תשובה מהירה וברכה.

היום היה הרבי באוהל כמה שעות כמעט עד מעריב, ולאחר מכן מסר שיחה קצרה, אני לא ידעתי שיש שיחה, אך קיבלתי טלפון מקלמן שהרבי מחלק דולרים, הייתי בדיוק באמצע האפייה, בבוקר הכנתי למלכה בצק שמרים משתיים ורבע קילו קמח ושמתו במקרר, ואפיתי מעוד ק"ג קמח עוגיות קמיש, אחר הצהריים נסענו לבורו פארק וכשחזרנו התחלתי לאפות, כאמור עזבתי הכל ורצתי לקבל דולר, פחדתי שאולי החלוקה כבר הסתיימה, אך 770 תמיד הומה ואין סיבה לחשוש, הזדנב תור של מאות נשים, אך הרבי מחלק במהירות מסחררת, כך שהתור מתקדם יפה גם בעזרת הסדרניות המסורות.

כשהגיע תורי החלטתי שזו ההזדמנות למרות שדוחפים ומאיצים בי, כשהרבי נתן לי את הדולר אמרתי לו: "רבי, אמא שלי צריכה לעבור ניתוח שני ברגל, וזקוקה לרפואה שלמה" – כמובן דיברתי ביידיש. הרבי שליט"א אמר: "אמן א רפואה שלמה".

מי שמתאונן שאנשים מתרגלים לכל דבר בחיים ושיש שגרה בחיים, שיבוא ל-770 ויראה שהשגרה מכאן והלאה. כאן כל פעם שרואים את הרבי או שמקבלים ממנו דולר, אפילו בפעם העשירית, ההתרגשות כל כך גדולה כאילו זו הפעם הראשונה שמקבלים הדולר. כאן אין שגרה, מי שרוצה להיות מעודכן חייב לגור ב-770, אחרת תמיד מפסידים.

מוצאי שבת קודש פרשת האזינו, אור לז' תשרי תשמ"ט

ליל שבת אור לו' תשרי הלכנו ל-770 לתפילת קבלת שבת וערבית, הרבי התפלל לפני העמוד, כי ו' תשרי זה יום פטירת אמו הרבנית הצדקת מרת חנה ע"ה. הבית כנסת היה מלא מפה אל פה ולא שמענו כמעט כלום כי הרבי התפלל בשקט.

סביב לשולחנה של מלכה (אחותי) מסובים תמיד אורחים, בחורי ישיבה, בנות שעדיין לא זכו להקים בית ומשפחה, וסתם אורחים, כל דכפין. כך אף פעם לא משעמם.

התפילות בבוקר מתחילות ב-10, בשעה 9 הלכתי לתפוס מקום לתפילות ולפברנינגן, הרבי שוב התפלל לפני העמוד, וכל אחד התפלל בשקט לעצמו, ומידי פעם קלטנו איפה הקהל עומד. לאחר התפילה, התבצרת במקום טוב לראות ולשמוע. גמרו להתפלל בשעה 12 בצהריים, והפברנינגן אמור להתחיל בשעה 1:30. הלכנו הביתה לקידוש ולסעודה קלה, דגים וסלטים. ורצנו חזרה לקבל את מקומנו השמור ב-770.

הפברנינגן התחיל בזמן והמקום היה צר מלהכיל בלי עין הרע את כל הקהל הקדוש הזה. ברוב עם הדרת מלך. מי שלא ראה מחזה מרהיב עין זה, את הרבי יושב כמו מלך וסביבו זקני וחשובי החסידים ולמטה בזאל אלפי ראשים מגבעות שחורות עומדים צפופים ורוקדים רווחים, בצידי בית המדרש פירמידות של בחורים, ראשים על ראשים, מראה הוד כזה אשרי עין ראתה זאת. הרבי מדבר על יום כיפור, ולאחר מכן על שמחת תורה, בערך כחצי או שלושת רבעי השעה, אחר כך קם הרבי והחל לרקוד במרץ עלומים, כמובן

תשורה לרגל חגיגת הבר מצוה של הת' נתן הלוי שי' וויינפעלד

שהקהל נסחף בשירה אדירה, ובריקוד כל אחד על מקומו. הרבי ממריץ בתנועות ידיים ובמחייאות כפיים בלי שהכפיים נוגעות זו בזו, את כל הקהל לשיר, וכשנדמה לו שההתלהבות פגה, שוב מרים יד ובתנועה נמרצת מעודד את הקהל להגביר את השירה. מי שלא ראה מראה נפלא זה לא ראה שמחה מהולה בקדושה מימיו.

נדמה לי שאם היה איזה קטרוג על עם ישראל, אז כל הקטרוגים נמסו בשירה אדירה זו, ההרגשה היא כי אנו נמצאים בבית מקדש והרבי הכהן הגדול בעבודתו בבית המקדש. הלוואי שנזכה שבקרוב יובילנו הרבי קוממיות לארצנו, ויתגלה במהרה בימינו משיח צדקנו. ונזכה כולנו לגאולה שלימה. כשהשירה פוסקת, אוכל הרבי מזונות, קודם לכן כמובן עושה קידוש, ואז ממשיך לדבר אל הקהל עוד כחצי שעה. ואחר כך שרים בצוותא והרבי מעודד לשיר בקול ובשמחה רבה.

בשעה 4:15 בערך, הרבי אמר שראוי לברך ברכה אחרונה, וכשגמר לברך החלו ההכנות לתפילת מנחה. שכחתי להזכיר שכל הזמן בין פברינגן לפברינגן מחלקים כוסיות לשתות "לחיים", וכל אחד שמקבל כוסית, מרים אותה ואינו שותה עד שהרבי עושה תנועת ראש "לחיים", ואז כל אחד שותה. הרבי מפנה את ראשו לכל הצדדים, לאחוריו, שם יושבים זקני חסידי חב"ד, מהנהג להם "לחיים", אחר כך לימינו, לשמאל, לצדדים ולפנים, לא נשאר אפילו ילד קטן שלא יזכה לברכת לחיים עם מבט מלא אהבת ישראל של הרבי. לבוא לפברינגן אחד זה לראות שיש אלוקים והאלוקים עשה עסק טוב עם בחירת עמו, ולא הפסיד עליהם. אם יש רבי כזה וחסידים כאלה, שבמקום ללכת הביתה אחרי התפילה, לשבת בנחת עם בני ביתם לשיר זמירות שבת ולאכול במנוחה, ללכת לנוח קצת, אוכלים בחטף ורצים למקום השמור להם, ויושבים ושותים בצמא דא"ת, והדבר חוזר על עצמו כל שבת, עד לשעות המאוחרות של אחר הצהריים של שבת.

יום א', ז' תשרי תשמ"ט

בשעה 10 בבוקר התפללו תפילת שחרית ולאחר מכן חילק הרבי דולרים, וברך כל אחד ואחד ב"גמר חתימה טובה", ונתן לכל אחד ביד דולר. עוד אף פעם לא ראיתי קהל כל כך עצום עומד בתור בסבלנות לקבלת הדולר. אחר הצהריים לקח אותנו קלמן לבורו פארק, ושם ערכנו קצת קניות, וכשחזרנו כבר היה ערב, כמעט לילה, ואז קלמן צלצל מ-770 שהרגע הגיע הרבי מהאווה

לתפילת מנחה וערבית, היתה שמועה שעקב עשרת ימי תשובה, יש סיכוי שגם בערב הרבי יחלק דולר, היינו כולנו דרוכים לקראת זה, אך אחרי התפילה הרבי עשה תנועת יד. הקהל החל לשיר, ולפנות דרך לרבי, ובשירה ובזמרה עזב הרבי את הזאל.

יום ב', ח' תשרי תשמ"ט

הגברים קיבלו לקח. לא היו אירועים מיוחדים, ברוך ה' יום יום.

יום ג', ט' תשרי תשמ"ט

מתקרב היום הקדוש, גם דגים במים רועדים. ב-770 אין שגרה. הלכתי לתפילת מנחה גדולה כמובן שלא שמענו את הש"ץ וכל אחד התפלל לעצמו. לאחר מנחה עלה הרבי לבימה והיתה שיחה. אולם הגברים היה מלא וגדוש וגם אצל הנשים היה דוחק גדול וקול דממה דקה. יכולים לשמוע זבוב מתעופף. הרבי שליט"א דיבר כשלושת רבעי שעה, ענינים אקטואליים על שנת תשמ"ט, תהא השנה שנת משיח טובה, על ידי אהבת ישראל להשמיט את סיבת הגלות, הרבי ברך אותנו ואת כל ישראל בכל הברכות הנמצאות, ודיבר על הוספה במצוות ומעשים טובים, והנשים הצדקניות שמרבות בתחינות ובתפילות, ודיבר כמה פעמים על השפע שירד למטה מי' טפחים.

לאחר השיחה שנגמרה בשעה 4:30, החל הרבי לחלק דולרים מידו הקדושה. קודם לגברים, ולאחר מכן לנשים. הכול הולך במהירות של סרט נע, לאחר כחצי שעה החלה חלוקת הדולרים לנשים, ולתינוקות וילדים, כמו שהרבי מפרט בכל ענין, "אנשים, נשים וטף", כלשון הרבי.

בשעה 5:30 באתי למלכה לסעודה מפסקת, שני שולחנות ערוכים בסעודת מלכים, וליד השולחנות מסובים בני הבית, אורחים שבאים במשמרות – בית של אברהם אבינו. עוד שעה אסור לאכול והרבי עדיין עומד על משמרתו ומחלק דולרים, ולאחר מכן למי שלא קיבל לקח אתמול מהגברים הרבי יחלק. מתי הרבי אכל? כנראה שאלו הן ההכנות של הרבי ליום הקדוש.

הרבי הוא למעלה מן הזמן, ואין לו מגבלות אנושיות. אף פעם לא עייף, לא רעב. הקדושה ניבטת מבין עיניו, רואים על הרבי שכבר מזמן התעלה מעל

תשורה לרגל חגיגת הבר מצוה של הת' נתן הלוי שי' וויינפעלד

מגבלות האנושיות, בשר ודם לא יכול להבין זאת. אך מראהו הקדוש, כמו הכהן הגדול שעומד על משמרתו, כובש כל לבב, אפילו הרחוקים והפשוטים שבעם. אשרי העין ראתה זאת. אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו. ריבונו של עולם, תהא השנה הזאת שנת גאולה וישועה שנת ביאת גואל צדק. נ.ב. בשעת חלוקת הדולרים הרבי מברך כל אחת ואחד ב"גמר חתימה טובה".

מוצאי יום כיפור, תשמ"ט

לכל נדרי הגענו מוקדם, אך ב-770 אומרים די מאוחר. צריך לעשות מאמצים כדי לשמוע. אחר כך מתפללים תפילת ערבית ולאחר גמר התפילה, בערך ברבע ל-9, אומרים את כל ספר תהילים.

בבוקר התחילה התפילה כרגיל בשעה 10. את החזן לא שומעים כמעט, ומי שרצתה לשריין לעצמה מקום טוב באה כבר בשעה 6 בבוקר, וסיפרו על אחת שהגיעה בשעה 2 בלילה. לי היה מקום מובטח ליד הגב' ליווי, בשול השלישי, קצת רחוק משליח צבור. בערך ידענו תמיד איפה מחזיק הקהל, את תפילת מוסף סיימנו בערך בשעה 3:30, והיתה הפסקה של כשעה. נשארתי שם להשלמת אמירת תהילים.

ב-4:30 התחילו מנחה, לזן יואל היה "הגְּבָה" ועמד סמוך לרבי שליט"א, הרבי קיבל מפטיר יונה, אני אמרתי בשקט לעצמי כי לא שמעתי כלום.

לתפילת נעילה התמלאה עזרת הנשים והדוחק נעשה בלתי נסבל, דחיפות, מריבות, צעקות, ראש על ראש. לא הבנתי את סיבת המהומה עד שהתברר שהמתח החזק הזה בגלל מארש נפוליאון. כל שנה בסיום כל התפילות של יום הכפורים, ובתקווה שהתפילות התקבלו ברצון, פורצת שירה אדירה מהמון החסידים, והם מפזמים את מארש נפוליאון, שיר לכת, שיר ניצחון, ואז הרבי עולה כמה מדרגות, מכסה את פניו הקדושים לגמרי עם טליתו ובתנועות ידיים נותן את הטון. הקהל מתלהב, והשירה רועמת, התלהבות כזו מצויה רק אצל חסידים אחרי יום כל כך מפרך. כעבור שלוש דקות, הרבי יורד. ואז מתחילה תפילת ערבית. אחר כך עושים הבדלה, כבר כמעט שעה אחרי שמוטר לאכול, ועדיין אני נמצאת ב-770. כשירדתי, הופתעתי ממחזה מרהיב עין, למטה ערוכים שולחנות עם קופסאות מיץ

ועוגות לכל דכפין, משאית ענקית מספקת כוסות חד פעמיות ושתיה ומזונות, אשרי העם שככה לו. אשרי העם שה' אלוקיו.

מלכה נולדה במוצאי יום כיפור לפני 40 שנה עמ"ש, ועל כן כל שנה בזמן הזה יש לה יום הולדת, כל השנים כמעט ולא התייחסו ליום הולדת, אך לאחרונה הרבי ביקש שכל אחד ואחד יעשה פברניגן ביום הולדתו. לאחר הסעודה הסבנו סביב השולחן ושתינו לחיים. גם עוגות קשטו את השולחן. דן יואל דיבר דברי תורה. אחר כך ברכנו אותה בכל הברכות, אני סיפרתי כמה סיפורים קצרים על נושא הכנסת אורחים שכל כך אקטואלי לגבי מלכה, קלמן שיחי' שר שיר מהברדיצ'בר, והיתה אווירה נעימה.

יום ה', י"א תשרי תשמ"ט

תפילת שחרית בשעה 10. אחרי התפילה נשמעה צפירה לאות כי הרבי נותן שיחה, ואם יש שיחה יש דולרים, מיד החלה נהירה ל-770. השיחה נשמעה גם מחוץ לכותלי 770, על ידי רמקול. הרבי דיבר על ענין הבניה ואמר לכל אלה שאחראים על בתי חב"ד, ומשוכנים בבנינים שכורים שעליהם לבנות בתי חב"ד ומוסדות חב"ד ובתי מדרשות, ומי שאין לו בית חב"ד שסייע בבנייה לאלה שבונים, מי שאין לו דירה משלו עליו לבנות בית, ומי שיש לו – עליו להרחיב גבולו. אחר כך החלה חלוקת הדולרים לגברים, ואחר כך לנשים.

אחר הצהריים יצא הרבי לאהל ונשאר עד שעה 8 בערב, כשחזר התפללנו איתו מנחה וערבית, חשבנו ששוב תהיה חלוקת דולרים, אך התאכזבנו, אבל היתה הפתעה נעימה, הרבי יצא לקידוש לבנה ועבר כל כך קרוב אלינו, בכל פעם ההתרגשות מחודשת כאילו זו פעם ראשונה שרואים את הרבי.

יום ו', י"ב תשרי תשמ"ט

מכינים שבת. את העוגות שמרים והגבינה הכנו ביום ה', גם קוגל ירושלמי, וביום ו' מלכה בישלה כל השאר.

הלכנו לתפילת שבת, קבלת שבת וערבית. אווירת שבת מורגשת בחלל. התפילות נאמרות במהירות, אף פעם כמעט אני לא מצליחה להדביק את החזן במהירות התפילה. כשגומרים להתפלל, הרבי יורד מהמדרגות, ומנענע

תשורה לרגל חגיגת הבר מצוה של הת' נתן הלוי שי' וויינפעלד

ראשו לכל עבר ובחיוך על פניו אומר שבת שלום. מיד מפנים לו בין הקהל שורה ארוכה פנויה ושרים בקול, והרבי עובר בסך. מראה נפלא ביותר שכדאי בשביל זה לבד לבוא ממרחקים.

שבת בבוקר התפללנו עם הרבי. לרבי יש כל פעם מפטיר, ואז יש דחיפות רבות לראות את הרבי עולה לתורה.

את ההפטרה הרבי אומר בשקט, ולאחר התפילה הרבי אומר קדיש ולומד משניות לעילוי נשמתה של הרבנית מנוחתה עדן.

בשעה 12 גמרנו להתפלל. בשעה 1:30 החל הפברינגן שנמשך עד שעה 4:30 בערך. מתפללים מנחה והולכים לאכול סעודת שבת עיקרית, וכמובן תמיד מסובים אורחים.

יום א'

הלכתי לקבל דולר. תור של מאות רבות, כי הגיעו לסוכות עוד כמה מטוסים מישראל ומצרפת, חיכיתי כמעט שעתיים וכשהגיע תורי, ביקשתי מהרבי ברכה לרפואה שלמה לאימא. הרבי אמר "רפואה שלמה, נעמט א דולר לצדקה" (רפואה שלימה, קחי דולר לפדותו ולתת לצדקה לזכותה של אימא). כמובן מיד פדיתי ומקווה בעזרת ה' שהחלמתה תהיה מהירה ביותר.

יום ה', י"ח תשרי תשמ"ט

(מפני קדושת המועד)

שני ימי החג הראשונים עברו מתוך התרוממות. כל ערב אחרי מעריב היתה שיחה, אתמול יום ד' היתה שיחה ואחר כך חלוקת דולרים, הבוקר סידרתי באל על שינוי בטיסה. הקדמתי ב-10 ימים את הטיסה ובעזרת ה' אטוס ביום רביעי טיסה 002 שעה 5:15 אחר הצהריים, ואגיע ביום חמישי בשעה 9:30.

היום אנו מוזמנים אצל יהודה ולוניה ברומר לביקור.

חבל שנסענו כי הפסדנו ראלי כנס צבאות ה'. הרבי דיבר, ומספרים שדבר כזה עוד עין לא ראתה, כאמור אם רוצים לא להפסיד, אסור לצאת מ-770. ובאמת לא מעניין אותי – חוץ מהרבי וקניות לכולם – כלום. הכסף מזמן

אזל, ועדיין לאמצע הקניות לא הגעתי, הבלבול גדול בגלל המבחר העצום, העין לא מסוגלת לקלוט כל כך הרבה דוגמאות, צבעים, סוגים, ואז אני צריכה להירגע, ללכת הביתה ולמחרת להחליט. יש שפע עצום והייתי רוצה לקנות הכול לכולם, אך כמובן שהדבר בלתי אפשרי.

חזרתי אחרי 7 מבורו פארק ורצתי לשמוע את הרבי, לא היתה חלוקת דולרים כמצופה. בכל שיחה הרבי מדבר על שמחת בית השואבה ועל חשיבות השמחה והריקודים ועל האושפיזין, ובנוסף לאושפיזין של האבות הקדושים נמצאים גם אבות החסידות, הבעש"ט הקדוש, המגיד ממזריטש, רבנו בעל התניא, וכל השלשלת, כמובן שהרבי הרחיב את הדיבור על תפקידו של אברהם שהיה נע ונד וכנגדו הבעש"ט שגם היה נד כדי להפיץ אלוקות. ולעומתו יצחק שהיה עולה תמימה, ולא יצא את ארץ ישראל והמגיד שנשאר במקומו. ודיבר על שנת עיבור שזו גם שלימות, הרבה לא קלטתי. זו תורה שצריכה לימוד.

לא זכור לי אם הרבי חילק דולרים, נדמה לי שלא. אם אני לא רושמת אני כבר לא זוכרת, נכון שזכרוני כבר הולך ונחלש, אבל לא עד כדי כך כדי לשכוח מאורעות אתמול. דברים אלו נכונים לגבי שגרת חיי היום יום, אך כאמור ב-770 אין חיי שגרה, ומאורע רודף מאורע והאירועים והפבריקנים כל כך רבים שחייבים להעלות אותם על הכתב מיד כשחוזרים, אחרת מרוב עייפות ומאורעות, הדברים פורחים ונשכחים. דברים אלו אני כותבת ביושבי במטוס טיסה 002 אל על חזרה לארץ הקודש.

השעה עשרים ל-1 בלילה לפי שעון ארה"ב, אנו בסביבות אנגליה, ובחוף כבר דמדומי בוקר. מתחיל להפציע שחר. הטיסה ישירה ובמטוס שקט. רוב האנשים ישנים מכורבלים בשמיכות, אך בחודש האחרון התרגלתי להסתפק בשינה מועטת גם בגלל נדודי שינה וגם בגלל כל הפבריקנים, לכן החלטתי להעלות על הכתב קצת מהמאורעות בימים האחרונים.

ברור שגם אם הייתי סופרת מעולה ולשוני היתה לשון עט סופר מהיר, לא הייתי מצליחה אפילו על קצה הציפורן לתאר את מה שראו עיניי ושמעו אוזניי. פשוט אינה דומה שמיעה לראיה. צריך לבוא, לראות ולחוות, ואז אפילו לב אבן נימוח.

בשבת חול המועד לא היה פבריקנים, כי בסוכה אי אפשר להתוועד מרוב קהל, והרבי בהתוועדות שבת נוטל ידיים ואוכל לפני הקהל חלה, וכמובן

תשורה לרגל חגיגת הבר מצוה של הת' נתן הלוי שי' וויינפעלד

קודם מקדש. לכן רק בחול המועד היו שיחות וחלוקת דולרים. מוצאי שבת קודש הרבי התוועד כמובן בלי לעשות הבדלה עד שעה 9 בערך.

הלכנו הביתה וחזרנו בשעה 12 להגיד תהילים כי היה ליל הושענא רבה. בחב"ד אומרים את כל ספר תהילים, בערך ב-2 בלילה גמרנו, הלכנו הביתה והתכוננו ליום עמוס ביותר. ביום הושענא רבה הרבי סוף סוף מחלק לנשים לקח. וגם אפשר לברך על הלולב שלו, אך בשביל לברך על הלולב הלכנו ב-12 בלילה לקחת מספר. היה לנו 2 מספרים 189-190.

ביום הושענא רבה בבוקר הלכנו לתפילה לראות את הרבי מנענע בלולב ו-4 המינים. זה משהו אדיר. נדמה שזה לא אדם מעלמא הדין אלא מלאך אלוקים, ואחר כך הוא מקיף את הבמה עם ה-4 מינים וכל אלפי המתפללים אחריו, פשוט חבל להפסיד את החוויה. אחרי כן דפקנו בהושענות ואחרי מוסף רצנו לתפוס תור לקבלת לקח.

התור נמשך לאורך רחוב שלם, אלפי נשים וילדים וטף חיכו בסבלנות, השמש יקדה מעל לראשים. השעה 2 ועדיין החלוקה לא החלה, אני ערב נסיעה ועדיין המון סידורים לפניי, אך על הלקח לא נוותר. היה דוחק נורא, צעקות, עלפונות, עד שסוף סוף התור זו. הרבי החל לחלק לנשים. הרבי, שיהיה בריא, זריז מאוד בלי עין הרע, עלינו ללמוד ממנו. ואם התחיל לחלק, זה רץ כמו בסרט נע. אני חשבתי שעד הנסיעה כבר לא אראה את הרבי מקרוב, לכן כשהרבי נתן לי לקח אמרתי לו ביידיש "בעזרת ביום רביעי כ"ד תשרי אני חוזרת לארץ". הרבי ברך אותי "נסיעה טובה פארט גיזונטעהייט". ואז ביקשתי ממנו ברכה למבצעים לנשי ירושלים. מיד הושיט ידו הקדושה לתבנית ונתן לי 2 פרוסות נוספות להצלחה למבצעים.

מאוד התרגשתי ודמעות חנקו אותי. כל פעם שאני רואה את הרבי, אני בוכה כאילו זו פעם ראשונה בחיים שאני רואה אותו. ב-770 השגרה אינה מצויה. "כל יום יהיו בעיניך כחדשים" מתגלם פה בכל היופי וההדר. אחרי הלקח, רצתי לתור של ברכת הלולב וה-4 מינים של הרבי. היה תור עצום. איך שהוא נכנסתי וברכתי.

השעה 3:30 אחר הצהריים ועדיין לא אכלתי ארוחת בוקר, אני לא מרגישה שום תחושת רעב, שובע רוחני ממלא את כל הישות, לא רעב ללחם ולא צמא למים, כי אם לשמוע את דבר ה'. חזרתי למלכה עייפה ורצוצה מכל הדחיפות עם רגליים נפוחות וכואבות, שמחה ומאושרת.

במקרה מחכה לי בצק שמרים שהכנתי ערב קודם. השעה 5 ועוד שעה חג, ובכל זאת הצלחתי לאפות 6 פסים קקאו טעימים לכבוד החג. הילדים של מלכה מעדיפים עוגות שמרים על שאר העוגות. התרחצנו והתלבשנו לחג.

ובכן מצאתי עמדה טובה, מקום לחצי רגל על ספסל, וחצי באוויר, התפללנו תפילת חג, ובסיום התפילה, המתח עולה. שעת האפס מגיעה. האווירה מחושמלת, עוד מעט תחלנה ההקפות ובהקפה הראשונה הרבי רוקד עם ספר תורה קטן לבן במרכז בית הכנסת, ומי שזוכה לראות רגעים קדושים אלו, איך שהרבי רוקד לכל העברים עם הספר תורה בשמחה עצומה, מפזז ושר כמו אברך צעיר וקרני הוד קדושה, וקהל אלפים רוקדים על מקומם בית הכנסת מלא וגדוש ומסביב ל-4 הכתלים פירמידות של בחורים עד לגובה של עזרת נשים.

השירה פורצת במלוא העוצמה והרבי נראה מרחף בעולמות עליונים, נדמה לי שאנו בבית המקדש ורואה את הכהן הגדול בעבודתו בקודש קודשים. האווירה מחושמלת. כל אחד רוצה לזכות לראות רגע מרומם זה. מי שלא ראה שמחת תורה אצל הרבי לא ראה שמחה מימיו. אשרי עין ראתה זאת. כל כך התרגשתי, התחלתי לבכות ואמרתי הנה משיח מתגלה. לא יתכן שהגאולה עוד תתעכב, אם יש לנו מנהיג בפורם כזה, בסדר גודל כזה.

צריך לראות את הרבי בשביל להבין שכל הנתונים שצריכים להיות למלך המשיח לפי הרמב"ם התגלו אצל הרבי. ראיתי ברבי את כל התכונות של אהרן הכהן, אוהב שלום רודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה. כמו כן כושר מנהיגות, כזו כמו של משה רבינו, קדושה וגדולה כמו משה רבינו, לא צריך להכיר את הרבי מקרוב כדי להסכים לדברים הנכתבים, מספיק להתבונן בו פעם ולהגיד שלא די נכתב עליו.

השעה 1:30 בלילה, אני יושבת פחות או יותר נינוחה במטוס וכותבת. הדייל מכריז שארוחת הבוקר מתקרבת, ואצלי עדיין אמצע הלילה, אין ברירה עושים קפיצת הדרך בזמן, מקדמים את השעון ב-6 שעות. לפי שעון הארץ כבר 7:30, בעזרת ה' בעוד כשעה וחצי אנו בתל אביב, כך מכריזים.

נחזור לשמחה תורה, לפני ההקפה הראשונה כשאומרים את הפסוקים "אתה הראת לדעת" הרבי עומד על עמדתו במקומו הקבוע ומתחיל למחוא כפיים בחוזקה וממריץ בתנועות ידיים את הקהל לשיר, והקהל לפי הטון של תנועת היד של הרבי פורץ בשירה אדירה, והרבי עומד ומוחא כפיים לכל עבר ושר, ושוב בתנועות ידיים ממריץ את כולם להגביר את השירה. שריקות,

תשורה לרגל חגיגת הבר מצוה של הת' נתן הלוי שי' וויינפעלד

שאגות וצעקות התרגשות ממלאות את החלל, הרבי כל כך שמח ומשמח את כולנו. התעלות כזו. ברגעים כאלו, כל העולם החומרי בטל כעפרא דארעא, רק להישאר דבוקים בקדושה ושהקדושה תימשך עד אין סוף.

נדמה לי שבסערה הזאת הרבי יוביל אותנו ישר לביאת המשיח ללא אשליות ובלי גוזמאות. הרבה פעמים הרבי שר על מקומו, אחר כך הולך למרכז בית הכנסת ושם רוקד עם ספר התורה.

בהקפה ראשונה, מרוב דחיפות הרגשתי שלא אחזיק מעמד יותר, נטשתי את המערכה, את מקומי, ופיניתי אותו לכאלה שגם רוצות לראות. כולן אומרות שהכרטיס יקר ובאו לראות. הצדק איתן. כל שאר ההקפות הקהל עושה, והרבי עומד על מקומו, ובהקפה שביעית, שוב הרבי רוקד עם התורה, שוב טיפסתי ומצאתי בקושי פיסת מקום, ובקושי רב הצלחתי לראות בין כל הראשים את הרבי רוקד וכל העולם רוקד וקול השירה פורץ למרחקים. נדמה לי שכל בתי הכנסת התקבצו ובאו יחד ל-770, האם נשאר יהודי במקום אחר? הייתכן?

עייפים חזרנו הביתה בשעה 1 בלילה, הבחורים חזרו עוד פעם ל-770 והתוועדו עד אור הבוקר, שתו ושמחו. ב-6 בערך הלכו לישון. ב-10 כבר הערתי אותם עם התזת מים רעננים על פניהם, בקושי התעוררו לתפילה. אחרי התפילה שוב היו הקפות, אני צריכה לרענן את זכרוני כדי לתאר אותן.

בערך בשעה 5:30 הלכנו לתפוס מקומות. התפללנו מנחה. היתה הפסקה קצרה, אחר כך תפילת מעריב של חג שני, אחרי מעריב, בערך בשעה 7:30 הרבי חוזר ומתחילה התוועדות. הגברים הולכים לאכול סעודת חג, ומעמידים שומרים שלא יתפסו את המקומות. ממהרים לאכול כדי לחזור להתוועדות. אני לא עוזבת את מקומי, לא הייתי רעבה. בערך ב-8 הרבי התחיל בהתוועדות עד שעה 12 בלילה. בין קטע של מאמר ושיחה, שרים ושותים "לחיים", ומחכים שהרבי יענע בראשו לכל אחד ואחד "לחיים". מראה נורא הוד.

בשעה 12, הרבי, הרמטכ"ל הגדול, יוצא ובתנועת ידיים ממריץ את הקהל לשיר, עד שעה 1 בלילה שרים ושמחים. ובשעה 1 הרבי חוזר ואז מתחילות ההקפות. כבר עייפים ורצוצים, ובכל זאת כולם על עמדתם. חלק ישנו על ספסלים לשמור מקומות. השמחה גדולה ועצומה לאין שיעור, לראות את המלך רוקד עם ספר תורה זה משהו שאי אפשר לתאר.

ההקפות נגמרות בשעה 3, ובבוקר הקהל והרבי חוזרים על משמרתם, ואז כבר מורגשת הרפיה. אין כבר כוח לשיר כל כך חזק, והרבי גם לא דורש זאת, הוא מרחם על צאן מרעיתו. וביום השני עושים רק 3 וחצי הקפות מהירות. הלכנו לאכול סעודת חג בשעה 2, נחתי וב-5:30 חזרנו למנחה.

אחרי מנחה היתה התוועדות של 4 שעות עד שעה 10. בשעה 10 ברך הרבי ברכת המזון והתפללנו מעריב מוצאי החג, אחר כך עשה הרבי הבדלה, אחרי ההבדלה התחילה חלוקת כוס של ברכה לגברים. עומדים בשורות ועוברים בסך, מחלקים כוסיות, אבות עם ילדים ותינוקות עומדים בתור לקבלת כוס של ברכה. הרבי מוזג לכל אחד. לצפות מלמעלה מעזרת נשים על המחזה הזה זה משהו שלא כדאי לוותר עליו, לא יכולתי להישאר הרבה זמן כי עדיין לא ארזתי ומועד הטיסה קרב. על כן נתתי את מקומי לבאה אחריי והלכתי הביתה.

ארזנו עד 3 לפנות בוקר, ומרוב מתח לא נרדמתי, כאמור התרגלתי לא לישון. לפני הצהריים היו לי עוד כמה סידורים, ובקינגסטון החנויות נפתחות בשעה 11. שניאור בא לקרוא לי כי הרבי מחלק דולרים, רצתי כל עוד נפשי בקרבי, וכשבאתי, הדלת ננעלה והחלה החלוקה לגברים. אמרתי לשוער שעוד כשעתיים אני נוסעת, מיד הכניס אותי אל הרבי ואמר לר' קליין שאני נוסעת. התקרבותי לרבי, הרבי הושיט לי ידו הקדושה ונתן לי דולר, אמרתי לו "אני נוסעת עכשיו", מיד ברך אותי "פארט גיזונטערהייט", ונתן לי עוד דולר ואמר לי לפדות לצדקה. כל כך התרגשתי ואמרתי לרבי "תוביל אותנו לארצנו הקדושה עם משיח צדקנו בקרוב", הרבי ענה לי "אמן". התחלתי לבכות ויצאתי.

רצתי בשמחה הביתה שלא פספסתי קבלת הדולר והברכה לנסיעה, גמרנו לארוז והגיעה עת הפרידה.

השתדלנו לא להתרגש כדי שהפרידה לא תקשה עלינו. קלמן הזמין קאר סרוויס (מונית) והוא לקח אותנו תמורת 18 דולר לשדה התעופה. הטיסה עברה ביעף, כי חלק ניכר מהזמן, כבר כמה שעות שאני כותבת, ואנו כבר נוחתים בעוד כרבע שעה.

אני שמחה לחזור לירושלים עיר הקודש, ומקווה לפגוש את כולם בריאים, שלמים ושמחים. גם אצל אמא אני מקווה לראות שיפור רב במצב בריאותה, הרבה דמעות שפכתי עליה, ואני מאמינה שברכות הרבי לרפואה שלמה תתקיימנה, גם דן יואל בהגֵּה שהיה לו על יד הרבי, עשה לאמא "מי

תשורה לרגל חגיגת הבר מצוה של הת' נתן הלוי שי' וויינפעלד

שברך", וכל מי שנכנס למלכה נתנה לו כוסית ואמרה תברך את "היצל בת פיערל לרפואה שלמה". כמו כן אני מאמינה שהתפילות בארץ בקעו רקיעים ותפילות כולנו תתקבלנה בשמיים, ותהא השעה הזו עת רצון ושעת רחמים, ונזכה לגאולה שלימה במהרה בימינו אמן.

אני מסיימת כי כבר נוחתים והלחץ באוזניים ובראש מפריע לריכוז, בעזרת ה' שנזכה בשנה הבאה בירושלים הבנויה, אמן.

פנינה וינפלד

מוקדש

לזכות חתן הבר מצוה
הת' נתן הלוי שיחי' וויינפעלד
יהי רצון שיגדל להיות
חסיד ירא שמים ולמדן

•

ולעילוי נשמת הרבנית
מרת פייערל פנינה בת הר' אברהם משה ע"ה וינפלד